

1557/22.12.2004

Na zahtev Novaković Petra iz [REDACTED]
[REDACTED] a na osnovu ambulantnog kartona broj [REDACTED]
Institut za otorinolaringologiju i maksilofacijalnu
hirurgiju Kliničkog centra Srbije u Beogradu, Pasterova
br. 2, izdaje sledeće

LEKARSKO UVERENJE

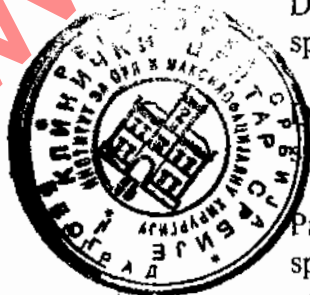
Novaković Petar iz [REDACTED], ulica [REDACTED] pregledan je u ambulanti hitne službe Instituta za otorinolaringologiju i maksilofacijalnu hirurgiju dana 21.11.2004. godine zbog posledica povreda nanetih u tuči od strane nepoznate osobe istog dana oko 02 sata. Navodi da nije gubio svest, nije povraćao, krvario je iz nosa, okolnosti povređivanja rekonstruiše. MUP je obavešten o okolnostima povređivanja.

Kliničkim pregledom konstatovali smo deformitet piramide nosa koja je devirana u levo, otečena, palpiraju se krepitacije kostiju nosa. Septum nosa je deviran u desno. Rendgenografijom kostiju nosa konstatovali smo prelom kostiju nosa sa dislokacijom.

Povređena osoba je dolazila na kontrolne preglede u ambulantu Instituta dana 22.11; 23.11; 26.11; 30.11. i 16.12.2004. godine. Dana 23.11.2004. godine učinjena je instrumentalna repozicija kostiju nosa sa imobilizacijom. Dana 26.11.2004. godine učinjena je detamponada nosa, a 30.11.2004. godine uklonjena je spojašnja imobilizacija.

Dg: FRACTURA OSSIIUM NASALIUM CUM DISLOCATIONEM
(Prelom kostiju nosa sa dislokacijom)

Zaključak: Reč je o teškoj telesnoj povredi u momentu nanošenja.

Dr V. Nešić *[Signature]*
spec. otorinolaringologije

doc. dr S. Ješić *[Signature]*
spec. otorinolaringologije

Prof. dr Ž. Petrović *[Signature]*
spec. otorinolaringologije

У ИМЕ НАРОДА

ПРВИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Виолете Јовановић председника већа и судија поротника Волперт Катице и Дејић Наде чланова већа, са записничарем Снежаном Александровић, у кривичном поступку против **окривљеног Машовић Мирзе**, због кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 53 ст. 1 КЗ РС, по оптужници Првог ОЈТ-а у Београду Кт.бр. 413/2005 од 29.07.2005.године, након одржаног усменог, јавног и главног претреса у присуству заменика Првог ОЈТ-а у Београду Дарка Ђуровића и окривљеног Машовић Мирзе, донео је дана 18.04.2006.године и истог дана јавно објавио следећу:

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ МАШОВИЋ МИРЗА, ЈМБГ [REDACTED] рођен 01.11.1979.године у [REDACTED] од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] девојачко [REDACTED] са пребивалиштем у [REDACTED] држављанин СЦГ, по занимању трговински техничар, неожењен, без деце, завршио средњу трговачку школу, војску служио [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] запослен као радник обезбеђења у клубу "Мамоло" у Ул. Рузвелтовој бр. 13, са месечном зарадом од 35.000,00 динара, према извештају из КЕ неосуђиван, према извештају из ПЕ прекршајно кажњаван због вршења насиља над другим новчаном казном, други кривични поступак се не води

КРИВ ЈЕ

Што је:

дана 21.новембра 2004.године око 02,30 часова у Београду у Ул.Рузвелтова бр.13 у дискотеци "Мамоло" тешко телесно повредио оштећеног Петра Новаковића тако што га је ударио главом у пределу лица

услед чега је оштећени задобио тешку телесну повреду у виду прелома носних костију са помаком (дислокацијом) преломљених крајака кости

– чиме је извршио кривично дело тешке телесне повреде из чл. 53 ст.1 КЗ РС

Па га суд применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 3, 5, 33, 38, 41 ОКЗ

О С У Ђ У Ј Е

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 6 (ШЕСТ) МЕСЕЦИ

На основу чл. 206 ЗКП-а оштећени Новаковић Петар *се упућује* да свој имовинско правни захтев оствари у парничном поступку.

На основу чл. 196 у вези чл. 193 ЗКП-а **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** окривљени да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 5.000,00 динара и на име судског паушала износ од 2.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Образложење

Оптужницом Првог ОЈТ-а у Београду Кт.бр. 413/05 од 29.07.2005.године, окривљеном Машовић Мирзи стављено је на терет извршење кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 53 ст. 1 КЗ РС, на начин, у време и на месту како је описано у изреци пресуде. У својој завршној речи заменик Првог ОЈТ-а у Београду навео је да је током поступка утврђена кривична одговорност окривљеног и да исти имајући у виду да је по својој конституцији далеко већи од оштећеног није требао да реагује на начин како је то учинио и да је због структуре посла морао да очекује различита реаговања, да је морао да примени мањи степен силе а не овакав какав је применио и нанео повреде оштећеном, те да се ради о непримереној сили а како је описано у оптужници. Предложио је да га суд огласи кривим и казни по закону.

Изнесећи своју одбрану у претходном поступку дана 24.05.2005.године окривљени Машовић Мирза навео је да ради као обезбеђење у клубу "Мамоло" који се налази у Рузвелтовој улици, да се послом физичког обезбеђења бави последњих 8 година и да тај посао обавља добро, тако да

спада у најтраженије раднике у граду. Објаснио је да је до спорног догађаја дошло једне ноћи у току новембра месеца прошле године када је био на свом радном месту испред улаза у клуб у коме је запослен, те да га је у једном тренутку позвала конобарица клуба Марија Живић да дође у локал, јер неко неће да изађе из тоалета већ 15-20 минута, а група гостију стоји испред и лупа на врата. Он је одмах сишао да види и чему се ради, имајући у виду да је његов посао да одржава ред испред и унутар локала, па је дошавши испред тоалета затекао сцену коју му је конобарица описала, али није лупао на врата и позивао то лице да изађе већ је стао испред тоалета и сачекао да неко изађе. После пар минута из тоалета је изашао један младић са девојком, те их је он обоје најљубазније, а због оваквог понашања замолио да напусте локал не питавши их при томе због чега су се закључавали у тоалету. Додао је да му је Марија Живић док је чекао да ова лица изађу из тоалета рекла да је тог момка приметила у локалу са неким друштвом, да је био пијан и да је правио проблеме, тако што је гурао друге госте. Окривљени је објаснио да му је оштећени на његову љубазну молбу да заједно са поменутом девојком напусти локал дрско одговорио "Мајмуне, ко си ти да ми одређујеш шта ћу да радим", те да га је он на ове речи поново ипак љубазно замолио да изађе иако је оштећени био видно пијан и по мишљењу окривљеног дрогиран, јер су му биле изразито раширене зенице. Окривљени је даље навео да га је оштећени након што га је поново замолио да изађе са обе руке ухватио испод рамена и почео да га гура ка назад директно ка степеницама, па је он да би то спречио, јер је већ био близу степеница и у опасности да падне на леђа и да га повреди, рефлексно оштећеног једном главом ударио у нос. Окривљени је изјавио да је доста виши, јачи и крупније конституције у односу на оштећеног али да заиста није имао намеру да показује своју снагу већ је само морао да се заштити па га је само једном ударио и то по његовој процени не много јако, али допуштајући могућност да му је тим ударцем поломио носну кост. Објаснио је да не постоји никаква техника којом га је ударио јер није тренирао борилачке вештине већ је то био чисто рефлексни ударац од кога оштећени није пао на земљу нити се занео већ му је пустио руке, када му је он на носу приметио крв, али то није изгледало као озбиљнија повреда. Окривљени је додао да је женска особа која је била у друштву са оштећеним отишла у клуб да позове његове другове, па су након што је оштећеног ударио у главу дошла четири момка која су почела да му прете да ће затворити клуб и да имају своје људе у суду, а оштећени је наставио са оваквим претњама, па је он због овог догађаја позвао полицију која је убрзо и дошла. Окривљени је истакао да није био пијан те вечери јер им је забрањено да за време посла конзумирају алкохол, и да оштећеног након овог догађаја више није видео. Напоменуо је да је неосуђиван и да никада није имао било каквих проблема са законом, да је ово глупост која му се догодила и због које му је у опасност доведено професионално опредељење јер је желео да се запосли у полицији као и његов отац, а

спорне вечери само је обављао свој посао како је најбоље умео.

Саслушан на главном претресу одржаном дана 08.12.2005.године и дана 18.04.2006.године, окривљени Машовић Мирза остао је у свему код навода одбране дате у претходном поступку с тим што је на питање суда имајући у виду да је висине око 2 метра и да је у то време како каже имао 120 кг.појаснио да оштећеног није одгурнуо рукама од себе већ га је ударио, због тога што га је оштећени гурао све јаче ка степеницама, па је он то учинио да би се ослободио од њега јер да је пао низ степенице од њега ништа не би остало обзиром да је иза било шест степеника. Објаснио је да се није надао да ће оштећени поступити онако како је поступио па је он одреаговао рефлексно да би се заштитио од њега. Додао је да му није било чудно зашто се неко закључао у тоалету већ чињеница да су мушка и женска особа ушли у женски тоалет и закључали се, а испред тоалета се формирао ред, а како је он сазнао од колегинице. Каже да су предметни догађаји видели

У својој завршној речи окривљени Машовић Мирза навео је да се не осећа кривим, да до сада није имао ни један инцидент и да најбоље ради свој посао, а да се оштећени агресивно понашао и да мисли да је том приликом био и дрогиран.

Суд је у доказном поступку проверавајући наводе оптужнице и одбране окривљеног, саслушао сведока-оштећеног Новаковић Петра, [REDACTED]

[REDACTED] као и судског вештака др. Ковачевић Весну, те на сагласан предлог странака прочитао лекарско уверење од 22.12.2004.године, извештај лекара специјалисте од 21.11.2004.године КЦ Србије, извршио увид у налаз и мишљење судског вештака др. Весне Ковачевић од 18.04.2004.године, извршио увид у извештај из КЕ и ПЕ за окривљеног, па је након оцене сваког доказа појединачно и свих доказа заједно у њиховој међусобној вези и у вези са одбраном окривљеног утврдио чињенице релевантне за пресуђење у овој кривично-правној ствари.

Из исказа сведока-оштећеног Новаковић Петра суд је утврдио да је исти новембра месеца 2004.године једне вечери са својом девојком [REDACTED] и са пар пријатеља изашао у клуб "Мамоло" у Рузвелтовој улици, па га је тек што је ушао и наручио пиће и сео са друштвом за сто [REDACTED] замолила да је отпрати до тоалета што је он и учинио, па су стигавши тамо видели да су врата тоалета разваљена односно да је оквир нагнут ка унутрашњости па га је [REDACTED] замолила да са њом уђе и да припази на врата да неко не наиђе, што је он и учинио где су се задржали пар минута, те је док је стајао на вратима и чуо да споља мушки глас виче речима "Мајмуне, идиоти, излазите напоље". Објаснио је

да су он и ██████ изашли напоље и да је испред видео једног крупног младића кога је претходно видео на улазним вратима, да је реч о раднику обезбеђења тог локала, који му се обратио речима "Јебем ти матер пијану, пијани дебилу, дај ми гардеробни број да ти узмем јакну, па марш напоље из дискотеке". Оштећени је додао да је био изненађен овим речима и да је само питао "У чему је проблем", међутим, окривљени га је изненада тада ударио главом у нос тако да му је од силине ударца поломио нос, али да он није пао на земљу већ се благо и занесвестио мада није у потпуности губио свест, па је тада почела да му цури крв а његова девојка је почела да плаче. Објаснио је да су тада дошли његови другови који нису били присутни док се ово дешавало и да су му рекли да му је нос померен скоро 1 цм у леву страну, те да га је доста болело, а он се потом обратио менаџеру клуба који је ту стајао и захтевао од њега да позове полицију док му се окривљени и даље обраћао речима "Бежи док те нисам још поломио", рекавши менаџеру "Није му ништа". Оштећени је навео да је потом изашао из клуба заједно са целим својим друштвом, да су изашли и окривљени и менаџер, који је позвао полицију, а он је позвао свог оца да дође да би спречио евентуалне инциденте до доласка полиције. Оштећени је истакао да ни једном речју није изазвао окривљеног да га удари нити му се на било који начин непристојно обратио, већ да га је он повредио из чиста мира. Објаснио је да је полиција дошла и узела изјаве а да је он потом отишао у Ургентни центар где му је констатовано да му је поломљен нос, и да му је опоравак трајао месец и више дана а да и данас осећа последице због тога што теже дише на једну ноздрву. Оштећени је додао да га је напољу док су чекали полицију окривљени наставио да вређа и прети како зна његову адресу, и како може да га поломи, али он на ове претње није одговарао. Оштећени је истакао и то да није ни дотакао окривљеног већ да га је он ударио изненада, да није био пијан већ је попио до тада можда само пола малог пива јер су у локалу пре одласка у тоалет били свега 10 минута, те да је потпуно нетачно да је у тоалету био 15-20 минута. Навео је да не може да објасни због чега је окривљени био толико изиритиран и зашто га је ударио, јер он њега није ни дотакао а камоли гурао уназад. Додао је и то да су окривљени и газда поменутог локала након што је отишла полиција ударали по колима његовог оца, при чему је окривљени то чинио са штанглом коју је извадио из гепека свог друга и да су му окривљени и газда локала када је са оцем кренуо истрчали на пут, а да је менаџер ударио ногама у кола, која су оштећена од ударца ногом у пределу предњих десних врата. Оштећени је истакао а након што су му предочени наводи одбране окр. да исти нису тачни, да није дотакао окр. већа да га је исти ударио изненада тако што га је ухватио за потиљак главе и тако док га је окр. држао исти га је ударио главом у пределу носа, и онда направио карате захват у виду "крагне" у пределу врата. Истиче да није био пијан нити дрогиран односно да он не конзумира ни дрогу ни екстези. Напоменуо је и то да је те вечери радио само један тоалет а да су

ступенице од тоалета удаљене неких 3-4 метра. Навео је да и да су му пријатељи окривљеног док су чекали да дође полиција претили и говорили да је окривљени најјачи у граду, да ће га пребити.

Приликом вршења суочења између окривљеног Машовић Мирзе и оштећеног Новаковић Петра на главном претресу дана 08.12.2005.године везано за разлике у исказима окривљени је остао при свом исказу тј. рекао је да нису тачни наводи оштећеног, односно да га је он више пута замолио да изађе и да му не прави проблеме а да он то није хтео да послуша, већ је почео да га гура уназад, па да га је окривљени зато ударио. Оштећени је остао при свом исказу, описујући да му је окр. рекао да изађе из локала а да га је он питао због чега и у чему је проблем да би га потом окр. вређао а онда га ухватио за потиљак и ударио главом у пределу носа, није га гурао. Суд је наложио окр. да ухвати оштећеног онако како га је оштећени по наводима његове одбране ухватио, па је суд констатовао да је истог ухватио у пределу мишице и констатовао разлику у висини, прецизније да је окр. неупоредиво крупније грађе, виши од оштећеног.

Из исказа сведока [REDACTED] суд је утврдио да је иста 20.11.2004.године са својим дечком, овде оштећеним Петром Новаковићем и са још неким друштвом изашла у дискотеку "Мамоло" у Рузвелтовој улици, у вечерњим сатима, тј. после поноћи, да су сели и наручили пиће, те да је она пар минута након њиховог доласка замолила Петра да је испрати до тоалета, па је он кренуо са њом, те су видели да су врата од кабине разваљена и да падају ка унутрашњости тоалета, па га је замолила да уђе са њом да би јој придржао врата што је он и учинио. Објаснила је да су у тоалету били највише 2 минута када су чули да неко споља лупа и да виче "Излазите напоље, не можете вас двоје унутра". Додала је да су након овога она и оштећени изашли напоље и приметили једног крупнијег младића који је радник обезбеђења тог локала, а који је наставио да виче и који им је рекао да морају да изађу из клуба и да одмах иду да узму своје јакне. Додала је да га је Петар питао због чега их избацује када ништа нису урадили а он га је тада одгурнуо изненада из чистог мира и ударио у нос и то чеоним делом тако да се Петар затетурао од ударца који није очекивао, али да том приликом није пао на земљу а из носа му је цурила крв. Додала је да се тада појавио и газда локала који их је замолио да изађу напоље, да је пришло њихово друштво које није присуствовало овом догађају а да је радник који је Петра ударио наставио да га вређа и да му је претио новим батинама. Газда локала је позвао полицију а Петар је позвао свог оца који га је после одвезао у Ургентни центар. На посебно питање изјавила је да Петар ни на који начин није испровоцирао овог радника обезбеђења да га удари већ да је он то учинио из чиста мира, и да Петар није био пијан, јер није стигао да испије ни прво пиће. Посебно је истакла да је

апсолутно нетачно да је Петар окривљеног гурнуо ка степеништу па да га је овај тада ударио и потврдила да оштећени окривљеног није ни дотакао и да она нема објашњење за овакво понашање окривљеног. Сведок је додала и да се за време док се са оштећеним налазила у тоалету испред истог није формирао ништа већи ред него што је уобичајено.

Из исказа сведока [REDACTED] суд је утврдио да је иста у време спорног догађаја радила у дискотеци “Мамоло” као конобарица и да је служила баш у сепареу десно од врата где је иначе седео и овде оштећени кога је у судници препознала, те да се исти те вечери понашао агресивно и дрско. На питање суда да објасни како се то понашао дрско иста је изјавила да се гурао и дрско јој се обраћао када је наручивао пиће, прецизније да је некад гурао намерно а некад случајно. Истакла је да је то вече била гужва и да су се и други гурали. Додала је да се обратила Пешић Дејану и указала му на понашање оштећеног али да он није реаговао, па је она након тога у једном моменту отишла до тоалета где је затекла доста људи у реду испред себе, па је ту стајала неких 10-ак минута и чекала да се тоалет ослободи, лупала на врата, али јој нико није одговарао а затим се попела горе и обратила се обезбеђењу, тј. овде окривљеном Мирзи и пожалила му се, па је он тада отишао са њом до тоалета где је она поново лупала на врата те да је изашао оштећени са девојком и питао “Ко лупа на врата” уневши јој се при томе у лице. Окривљени јој је тада рекао да оде по још једног радника обезбеђења, па је она отишла те због тога није видела контакт између окривљеног и оштећеног. Када се вратила видела је да оштећени држи флашу од кока-коле у руци и да се дере на окривљеног и да има крв по лицу, а да је окривљени стајао наспрам њега и ништа му није говорио.

Из исказа сведока [REDACTED] суд је утврдио да је исти власник дискотеке у којој се догађај десио и да се критичног дана налазио у истој, да је радио за шанком, и да му је у једном моменту конобарица Марија рекла да има проблеме са двоје гостију не објашњавајући му при том шта раде. Након тога он јој је рекао да ако сматра да је неко агресиван и да треба да се избаци, да оде до обезбеђења и да се њима обрати. Сведок је додао да је након неких пола сата неко од пријатеља рекао да је дошло до инцидента код тоалета где је он видео да се оштећени и окривљени препиру, прецизније, оштећени је био агресиван према окривљеном па се он након тога окренуо и отишао до шанка тако да није видео сам контакт између окривљеног и оштећеног, а у моменту када их је видео да се препиру није приметио било какве повреде на оштећеном. Додао је и да није чуо да је неко некога ударио. Поред тоалета налазе се степенице које иду на горе и доле да би на примедбу окр. изјавио да су на доле ако се гледа од улазних врата. После је чуо од окривљеног да су се оштећени и његов отац враћали, да не зна због чега, вероватно да би истерали неку правду.

Увидом у лекарско уверење Клиничког центра Србије од 22.12.2004.године утврђено је да је овде оштећени Новаковић Петар прегледан у амбуланти хитне службе Института за оториноларингологију и максиофацијалну хирургију дана 21.12.2004.године због последица повреда нанетих у тучи од стране непознате особе истог дана око 2 сата, да исти није губио свест нити повраћао, крварио је из носа. Утврђено је да је клиничким прегледом констатован деформитет пирамиде носа која је девирана у лево, отечена, палпирају се крепитације костију носа. Септум носа је девиран у десно а рендгенографијом костију носа констатова је прелом костију носа са дислокацијом. Утврђено је да је повређена особа долазила на контролне прегледе у амбуланту Института након тога пет пута а дана 23.11.2004.године учињена је инструментална репозиција костију носа са имобилизацијом а 26.11.2004.године детампонада носа, да би дана 30.11.2004.године била уклоњена спољашња имобилизација. У лекарском уверењу констатовано је да се ради о тешкој телесној повреди.

Увидом у извештај лекара специјалисте од 21.11.2004.године, Клиничког центра Србије, утврђено је да је у истом извештају наведено да је Новаковић Петар тучен од стране непознате особе ударцем главе у нос 21.11.2004.године око 2 часа, да исти није губио свест нити повраћао, али је крварио из носа, носна пирамида му је отечена, девирана у лево, болно осетљива, а присутне су и патолошке крепитације.

Увидом у налаз и мишљење судског вештака др. Весне Ковачевић од 18.04.2005.године и исказ вештака дат на главном претресу дана 18.04.2006.године утврђено је да је у предметном догађају Новаковић Петар задобио прелом носне кости са помаком (дислокацијом) поломљених крајака кости. Утврђено је да је наведена повреда настала под дејством тупине замахнутог механичког оруђа (што може бити само један ударац јаког интензитета главом једне особе, у предео носа друге) и да је иста повреда у моменту задобијања, а због тога што доводи до поремећаја дисања на нос, (што је једини физиолошки начин дисања) и што изискује инструменталну репозицију костију у циљу отклањања трајних последица, претстављала тешку телесну повреду.

Увидом у извештај из КЕ за окривљеног број 235.2.1/2747/05 од 25.02.2005.године утврђено је да окривљени Машовић Мирза није осуђиван.

Увидом у извештај из ПЕ за окривљеног утврђено је да је исти прекршајно кажњаван због вршења насиља над другим новчаном казном.

Анализирајући сваки доказ посебно и све доказе заједно у њиховој међусобној вези, као и одбрану окривљеног, суд је нашао да је током поступка са сигурношћу доказано да је окривљени Машовић Мирза извршио кривично дело тешка телесна повреда из чл. 53 ст. 1 КЗ РС, у време, на месту и на начин како је то описано у изреци пресуде, те како није било разлога који искључују кривичну одговорност окривљеног, суд је истог огласио кривим за учињено кривично дело.

Наиме, суд је чињенично стање утврдио како из дела одбране окр. дате пред истражним судијом тако и на главном претресу, тако и из других доказа изведених током поступка, а посебно на основу сведочења оштећеног Петра Новаковића и [REDACTED] те материјалних доказа извештаја лекара специјалисте, налаза и мишљења судског вештака којим доказима је суд покљонио веру налазећи да су у међусобом складу и непротивуречни.

Када се овако утврђено чињенично стање подведе под правну оцену, а имајући у виду сталност законског обележја кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, те ценећи изведене доказе појединачне и заједно у њиховој међусобној вези, суд је утврдио следеће чињенично стање.

Окривени Машовић Мирза је дана 21.11.2004.године око 2,30 часова у Београду у Ул.Рузвелтова бр.13 у дискотеци "Мамоло" тешко телесно повредио оштећеног Петра Новаковића тако што га је ударио главом у пределу лица услед чега је оштећени задобио тешку телесну повреду у виду прелома носних костију са помаком (дислокацијом) преломљених крајака кости.

Ценећи одбрану окривљеног суд је исту прихватио у делу у коме окривљени наводи да је дана 21.11.2004.године у дискотеци "Мамоло" главом ударио оштећеног Новаковић Петра у нос, наневши му при томе повреде описане у налазу и мишљењу судског вештака др. Весне Ковачевић. Суд је овакве наводе окр. прихватио обзиром да су у овом делу у сагласности са исказом оштећеног Новаковић Петра, [REDACTED] [REDACTED] као и материјалних доказа извештаја лекара специјалисте те налаза и мишљења судског вештака др.Ковачевић Весне.

Суд није прихватио одбрану окривљеног у делу у коме је навео да је ударио оштећеног због тога што га је исти на његову љубазну молбу да изађе из локала, са обе руке ухватио испод рамена и почео да га гура назад ка степеницама, па је окривљени, како је навео, морао да га удари да би се заштитио и да не би пао низ степенице. Овакви наводи одбране окривљеног су нелогични и за суд крајње неуверљиви. Наиме само окр. исто наводи у својој одбрани док оштећени Новаковић Петар након што му је исто предочено као и приликом суочења категорично и крајње уверљиво негира, као и сведок Горановић Марија, док остали сведоци

наводе како нису цео догађај испратили до краја па не могу у вези истог да се изјашњавају. Крајње је неуверљиво имајући у виду физичке предиспозиције окр. у односу на оштећеног да га оштећени гура, да он наводно из страха да не изгуби равнотежу истог рефлексно удара главом у пределу носа. Оштећени је далеко ситнији од окр. па се поставља питање да ли је истог могао и померити сместа ухвативши га за мишице обе руке а камоли одгурнути како окр. наводи. Суд сматра да су овакви наводи окр. крајње неуверљиви, посебно имајући у виду, да је заиста претила таква опасност власник локала [REDACTED] и [REDACTED] не би дозволили тако нешто, већ би помогли окр. Па суд сматра да су овакви наводи окр. неуверљиви и срачунати ка избегавању кривичне одговорности. Окривљени покушава да на крајње неуверљив начин опише како је деловао у нужној одбрани која је неопходно потребна да од себе или другог одбије истовремени противправни напад, која би у случају испуњења услова за њено постојање искључила постојање самог кривичног дела. Наиме, тешко је замислити да је окривљени, као особа која је неупоредиво крупнија и јача од оштећеног као нападача што је суд непосредним увидом констатовао, у ситуацији када га наводно нападач рукама ухвати испод рамена и гура уназад, да би се од истог одбранио неопходно морао да употреби силу каква је ударац главом у нос. С тога суд овим наводима одбране окривљеног није могао поклонити веру обзиром да је исте оценио као неискрене, нелогичне и неживотне. Имајући у виду напред наведено у конкретном случају нису испуњени услови за постојање нужне одбране. Нелогичност која постоји у овим наводима одбране окривљеног је и то што окривљени, како он описује, у настојању да избегне пад низ степенице удара главом оштећеног, по мишљењу суда, рефлексном реакцијом у оваквој ситуацији, када би се иста и десила, што суд није прихватио, би се могло очекивати да се хвата за оштећеног а не да га удара, те да евентуално покуша да истог одгурне у супротном правцу што му је свакако снага дозвољавала уколико би се исто десило, мада суд овакве наводе одбране окр. није прихватио јер су деловали крајње неуверљиво. Окривљени се не може ослободити одговорности за напред описано понашање, а нарочито када се има у виду да у поменутом клубу ради као обезбеђење, дакле лице од кога се сасвим оправдано очекује да спречи управо овакве ситуације и да својим присуством обезбеди сигурност свих гостију клуба, а не да реагује рефлексно, како је сам окривљени описао свој поступак што суд није прихватио а како је напред наведено. Окривљени је дакле у конкретном случају поступио управо супротно својој обавези и непримерено својој функцији у клубу, те се може рећи чак и да управо чињеница да је радио као радник обезбеђења, само појачава његову одговорност и недопустивост оваквог понашања.

Исказе сведока оштећеног Новаковић Петра као и сведока [REDACTED]

[REDACTED] везано за начин, време и место извршења кривичног дела суд је

прихватио као јасне, и искрене у делу који се односи на само извршење кривичног дела, наношења повреда од стране окр. јер су исте међусобно сагласне и у складу са осталим доказима прецизније материјалним доказима а како је напред наведено.

Исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] а с обзиром да исти нису били присутни у тренутку извршења самог кривичног дела и с обзиром да се њихови искази односе у највећем делу на опис развоја ситуације пре извршења и после самог дела нису били од пресудног значаја, али их је суд имао у виду приликом доношења одлуке у овој кривично-правној ствари посебно да су видели да је оштећени повређен односно чули а како је напред наведено.

Материјалне доказе изведене у току поступка везано за извештаје лекара налаза и мишљења судског вештака те извештаја из КЕ и ПЕ суд је прихватио јер су сачињени од стране државних органа надлежних за њихово сачињавање, и из разлога што њихова садржина па тиме ни доказна снага у току поступка нису доведене у сумњу. Такође, ови докази у складу су са свим осталим изведеним доказима.

Налаз и мишљење судског вештака др. Весне Ковачевић од 18.04.2005.године суд је у потпуности прихватио као јасан, довољно образложен и аргументован, у свему дат са правилима струке, а посебно имајући у виду да ни странке нису имале примедбе на исти.

Ценећи психички однос окривљеног према извршеном кривичном делу суд је утврдио да је исти у време извршења кривичног дела био свестан да може учинити кривично дело па је на то пристао, па је на основу тога закључио да се виност окривљеног кретала у **границама евентуалног умишљаја**. Ово с тога што је окривљени био свестан да ударцем оштећеног главом у нос истом може нанети тешке телесне повреде, а нарочито када се има у виду разлика у физичкој конституцији и јачини између окривљеног и оштећеног, па је на извршење овог кривичног дела пристао. И коначно, како није било околности које би искључивале кривичну одговорност окривљеног, суд га је осудио за напред наведено кривично дело.

Правно квалификујући овако утврђено чињенично стање, суд је нашао да су се у недозвољеним радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 53 ст. 1 КЗ РС, тј. сви субјективни и објективни елементи извршења кривичног дела које му се ставља на терет.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције суд је ценио све околности из чл. 41 ОКЗ-а које утичу да казна буде већа или мања, па је

од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је окривљени неосуђиван као и његово коректно држање пред судом, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног суд ценио његову ранију прекршајну кажњаваност и то због вршења насиља над другим, као и чињеницу да је кривично дело извршио као радник обезбеђења, дакле лице од кога се сасвим оправдано очекује да спречи управо овакве ситуације и да својим присуством обезбеди сигурност свих гостију клуба. Окривљени је дакле у конкретном случају поступио управо супротно својој обавези и непримерено својој функцији у клубу, те се може рећи чак и да управо чињеница да је радио као радник обезбеђења, само појачава његову одговорност и недопустивост оваквог понашања.

Суд је и поред чињенице коју је свестрано размотрио да окр. није кривично кажњаван али да је прекршајно кржњаван, имао у виду изнете отежавајуће и олакшавајуће околности а како је напред наведено, па ценећи друштвену опасност кривичног дела окривљеном за кривично дело тешка телесна повреда из чл. 53 ст. 1 КЗ РС утврдио казну затвора у трајању од **6 (шест) месеци**, сматрајући да ће се наведеном казном у потпуности остварити сврха кривичне санкције из **чл. 5 ОКЗ-а** и сврха кажњавања из **чл. 33 ОКЗ-а**, тј. да се у конкретном случају наведене сврхе могу постићи само изрицањем ефективне казне затвора из **чл. 38 ОКЗ-а**, па га је осудио како је напред наведено.

Применом **чл. 206 ЗКП-а** оштећени **Новаковић Петар** упућен је да свој **имовинско-правни захтев** оствари у парничном поступку, обзиром да подаци овог кривичног поступка нису пружили поуздан основ за потпуно ни за делимично одлучивање о имовинско-правном захтеву оштећеног, а такво утврђивање довело би до непотребног одуговлачења поступка, што је супротно начелу ефикасности и економичности кривичног поступка.

На основу **чл. 196** у вези **чл. 193 ЗКП-а** обавезан је окривљени да на име **трошкова кривичног поступка** плати суду износ од 5.000,00 динара колико износе трошкови вештачења и на име судског паушала износ од 2.000,00 динара, све укупно 7000,00 дин. све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а имајући у виду да је окривљени лице које остварује месечне приходе тако да плаћањем наведених трошкова неће бити доведена у питање његова егзистенција нити егзистенција лица која је евентуално дужан да издржава.

При доношењу овакве одлуке суд је имао у виду и друге наводе странака, као и изведене доказе, али обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, изнете наводе и законске прописе, и заузето правно становиште, суд је нашао да нису од утицаја за евентуално другачије

пресуђивање у овој кривичноправној ствари, па их није посебно образлагао

Записничар
Снежана Александровић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Окружном суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте, а преко овог суда.

WWW.CTINS.RS

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душка Миленковића, председника већа, Животе Ђојинчевића и Бранислава Блажића чланова већа, са записничарем Биљаном Јовановић, у кривичном предмету против окривљеног **МАШОВИЋ МИРЗЕ**, због кривичног дела тешке телесне повреде из чл.53 ст.1 КЗ РС, решавајући по жалби окривљеног Машовић Мирзе, изјављеној против пресуде Првог општинског суда у Београду К.бр.1528/05 од 18.4.2006 године, у седници већа одржаној дана 20.9.2006 године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окривљеног Машовић Мирзе, а пресуда Првог општинског суда у Београду К.бр.1528/05 од 18.4.2006 године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом окривљени Машовић Мирза оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешке телесне повреде из чл.53 ст.1 КЗ РС и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

Оштећени Новаковић Петар је ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парницу.

Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 5.000,00 динара, а на име паушала износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио окривљени Машовић Мирза, због одлуке о казни, са предлогом да Окружни суд у Београду побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о казни и окривљеном изрекне условну осуду не дирајући при том изречену казну затвора али је условљавајући са одређеним роком провере од две и више година.

Заменик ОЈТ-а у Београду је писменим поднеском КТЖ.бр.1915/06 од 19.9.2006 године предложио да се жалба окривљеног одбије као неоснована, а првостепена пресуда потврди.

Окружни суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу чл.380 ЗКП-а и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, те става заменика ОЈТ-а у Београду у писменом поднеску, нашао:

жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Окружни суд поводом жалба у смислу чл.380 ст.1 тач.1 и 2 ЗКП-а пази по службеној дужности.

Жалбом окривљеног побија се првостепена пресуда због одлуке о казни тако што се истиче да првостепени суд није правилно ценио одбрану окривљеног па их тих разлога олакшавајућим околностима није дао довољан значај и самим тим му изрекао престрогу казну. Првостепени суд је правилно ценио олакшавајуће околности и то чињеницу да окривљени није осуђиван, имао у виду његово коректно држање пред судом, али наведеном околностима по мишљењу окривљеног није дао довољан значај приликом одмеравања казне.

Насупрот овим жалбеним наводима, Окружни суд налази да је првостепени суд приликом одлучивања о избору, врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из чл.41 ОКЗ-а, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Првостепени суд је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је окривљени неосуђиван, да се коректно држао пред судом, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио ранију прекршајну кажњаваност окривљеног и то због вршења насиља на другима, као и чињеницу да је кривично дело извршио као радник обезбеђења, а што појачава његову одговорност и недопустивост оваквог понашања. Имајући у виду побројане олакшавајуће тако и отежавајуће околности првостепени суд је окривљеног осудио на казну затвора као у изреци првостепене пресуде, а зашта је у образложењу побијане пресуде дао разлоге, које у свему као правилне прихвата и Окружни суд, као другостепени а који се жалбеним наводима окривљеног не доводе у сумњу.

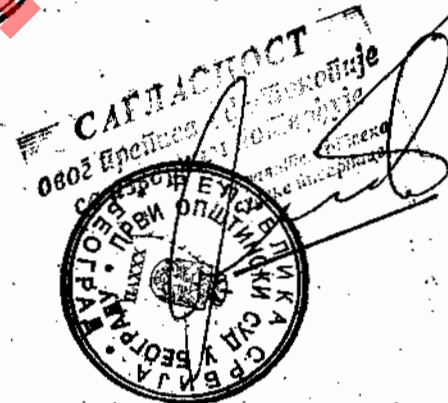
Окружни суд у Београду у свему прихвата оцену првостепеног суда да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом чл.33 ОКЗ-а, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из чл.5 ст.2 ОКЗ-а.

Са свега напред изложеног, на основу чл.388 ЗКП-а, Окружни суд је одлучио као у изреци пресуде.

ЗАПИСНИЧАР:
Биљана Јовановић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА:
Душко Миленковић, с.р.

За тачност отправка тврди:
ТС/БЈ

WWW.SUDS.KR